

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji
Warszawa, dnia 11.04.2011
nr. 1692

RZECZPOSPOLITA POLSKA

Warszawa, dnia 07 kwietnia 2011 roku

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

BMP-0724-2-2/11/AK

P. J. Kwieciał
SEKRETARZ
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 11.04.2011
nr. 3200 podpis *[Signature]*

Pan
Bogdan BORUSEWICZ

Marszałek Senatu RP

nanowemu Panie Marszałku

W nawiązaniu do pisma z dnia 24 marca 2011 roku (sygn. BPS/DSK-043-3476/11), przekazującego tekst oświadczenia złożonego przez Senatora RP Pana Antoniego Motyczkę podczas 72. posiedzenia Senatu RP w dniu 17 marca 2011 roku w sprawie pobierania ekwiwalentu przez radnych biorących udział w działaniach ratowniczo-gaśniczych, uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 roku o ochronie przeciwpożarowej (t.j.: Dz. U. z 2009 roku Nr 178, poz. 1380 z późn. zm.), członek ochotniczej straży pożarnej, który uczestniczył w działaniu ratowniczym lub szkoleniu pożarniczym organizowanym przez Państwową Straż Pożarną lub gminę, otrzymuje ekwiwalent pieniężny. Wysokość ekwiwalentu ustala rada gminy w drodze uchwały.

Analiza normy prawnej zawartej w przytoczonym art. 28 ust. 1 ww. ustawy – w kontekście zasad wykładni językowej i celowościowej – pozwala na sformułowanie wniosku, że wspomniany ekwiwalent należy się każdemu członkowi ochotniczej straży pożarnej, o ile uczestniczył w działaniu ratowniczym lub szkoleniu pożarniczym.

Przepisy ustawy o ochronie przeciwpożarowej nie wprowadzają wyłączeń odnośnie kategorii członków ochotniczej straży pożarnej, którzy są uprawnieni do otrzymania ekwiwalentu. Jedynym warunkiem jest uczestniczenie w działaniu ratowniczym lub szkoleniu pożarniczym organizowanym przez Państwową Straż Pożarną lub gminę.

W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się, że: „Ekwiwalent, o jakim mowa w art. 28 ustawy, stanowi równoważnik, odpowiednik wkładu wniesionego przez członka OSP, w postaci czasu, wysiłku i zdrowia, w ochronę przeciwpożarową, czyli w działania mające na celu ochronę życia, zdrowia, mienia innych osób lub ochronę środowiska przed pożarem, klęską żywiołową lub innymi zagrożeniami. (...) Każdy członek ochotniczej straży pożarnej biorący udział w działaniach ratowniczych lub szkoleniu pożarniczym winien otrzymać ekwiwalent za czas i trud związany z działaniami ratowniczymi (...).” (np.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 3 grudnia 2009 roku, sygn. akt II SA/Op 380/09).

Nie ulega również wątpliwości, że radni pełnią istotne społecznie funkcje publiczne w strukturach organizacyjnych jednostek samorządu terytorialnego, realizując zadania przypisane reprezentowanym przez nich wspólnotom samorządowym. Mandat radnego stanowi zatem – co do zasady – tytuł do udziału w pracach organu kolegialnego (na sesji i w komisjach), zaś jego głos o tyle ma znaczenie prawne dla osób trzecich, o ile zostanie poparty przez większość radnych uczestniczących w głosowaniu. Uchwała, jako wyraz aktu

woli organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego jest warunkowana podstawą prawną, legitymującą tenże organ do podjęcia określonych działań.

Należy przy tym zauważyć, że uchwała w sprawie ustalenia wysokości ekwiwalentu pieniężnego dla członków ochotniczych straży pożarnych stanowi jedynie jeden z przykładów rozstrzygnięć dotyczących radnych, którzy je podejmują. W tym miejscu można również wskazać chociażby na uprawnienie rady gminy (a więc w konsekwencji i samych radnych) do kształtowania zasad ustalania diet oraz zwrotu kosztów podróży służbowych radnych [art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku *o samorządzie gminnym* (t.j.: Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)]. Nie sposób jednak pominąć, iż analogiczny mechanizm zastosował ustawodawca także w odniesieniu do innych grup osób pełniących istotne funkcje publiczne, tj. np.: parlamentarzystów, którzy de facto sami przesądzają o zakresie swych uprawnień do uposażenia poselskiego lub senatorskiego oraz diety parlamentarnej. Określenie szczegółowych zasad wypłacania ww. świadczeń oraz należności posłów i senatorów delegowanych przez Sejm i Senat poza granice kraju ustawodawca pozostawia wyłącznie w gestii Prezydium Sejmu i Prezydium Senatu [art. 25 oraz art. 42 ustawy z dnia 9 maja 1996 roku *o wykonywaniu mandatu posła i senatora* (t.j.: Dz. U. z 2011 roku Nr 7, poz. 29)].

Mając powyższe na uwadze uprzejmie informuję, że w opinii Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, trudno znaleźć uzasadnienie dla wątpliwości odnośnie możliwości pobierania ekwiwalentu przez radnych biorących udział w działaniach ratowniczo-gaśniczych z uwagi na członkostwo w ochotniczej straży pożarnej, jak również dla zmiany przepisów ustawy *o samorządzie gminnym* w zakresie wskazanym w wystąpieniu.

Z uprzejmym pozdrowieniem

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI
Wojas
z up. Tomasz SIEMONIAK
Sekretarz Stanu

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów